

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 29.10.1970, sp. zn. 5 Co 212/70, ECLI:CZ:NS:1970:5.CO.212.1970.1

Číslo: 48/1971

Právní věta: Zamestnaniami I. a II. kategórie (v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 bod 1, 2 zákona č. 101/1964 Zb.) sú iba tie zamestnania, ktoré sú uvedené v rezortných zoznamoch zamestnaní I. a II. kategórie.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 29.10.1970

Spisová značka: 5 Co 212/70

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum správních rozhodnutí, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 219 101/1964 Sb. § 5

§ 29

§ 30 107/1964 Sb. § 4

§ 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1971 sb. rozh.

Zamestnaniami I. a II. kategórie (v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 bod 1, 2 zákona č. 101/1964 Zb.) sú iba tie zamestnania, ktoré sú uvedené v rezortných zoznamoch zamestnaní I. a II. kategórie.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 29. 10. 1970, [5 Co 212/70](#))

Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie Správy dôchodkov, ktorým priznala navrhovateľke podľa ustanovení § 29 a § 30 ods. 1 zákona č. 101/1964 Zb. vdovský dôchodok 727 Kčs po zrážke osobitnej dane z dôchodku 7 Kčs mesačne za dobu od 24. 10. 1966 do 23. 10. 1967, lebo do budúca navrhovateľka nespĺňa podmienky pre ďalšiu výplatu dôchodku. Súd prvého stupňa poukazoval na to, že zamestnanie, ktoré vykonával manžel navrhovateľky, nemožno zaradiť do II. pracovnej kategórie; nejde o zamestnanie podľa ustanovenia § 4 ods. 3 vyhlášky č. 107/1964 Zb., keď nie je uvedené v rezortnom zozname.

Navrhovateľka v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa namietala, že odporca (ani súd prvého

stupňa) si pre svoje rozhodnutie riadne nezistili skutkové podklady, hoci táto povinnosť odporcu vyplýva z rozhodnutia Ministerstva práce a sociálnych vecí, ktorým zrušil pôvodné rozhodnutie odporcu z 27. 12. 1966. Pre správne posúdenie veci mal si súd prvého stupňa zadovážiť súdny spis, týkajúci sa jej ušlej výživy, lebo v súdnom konaní o tejto veci bolo preukázané, že pri výrobe polyetylénu, pri ktorej pracoval aj jej manžel, sa pracovalo s plynom metanovej skupiny, ktorý je prudko zápalný a výbušný. Ďalej namietala, že si súd nezadovážil výnos Ministerstva chemického priemyslu č. 37. 1965, hoci tento dôkaz navrhovala. Je toho názoru, že nie je rozhodujúce, či práce ktoré vykonával jej manžel pri výrobe polyetylénu, sú zaradené do zoznamu prác II. pracovnej kategórie, ale rozhodujúca je nebezpečnosť tejto prevádzky.

Najvyšší súd SSR uznesenie Krajského súdu v Bratislave potvrdil.

Z odôvodnenia:

V danom prípade bola sporná len otázka, či zamestnanie, ktoré vykonával manžel navrhovateľky, patrilo do III., alebo II. pracovnej kategórie v zmysle ustanovenia § 5 zák. č. 101/1964 Zb. a vyhlášky č. 107/1964 Zb. Zákon č. 101/1964 Zb. v ustanovení § 5 ods. 3 hovorí, že vláda ustanovuje, ktoré druhy prác odôvodňujú, aby zamestnanie bolo zaradené do I. alebo II. pracovnej kategórie a ako sa zaradenie vykonáva. V zmysle tohto ustanovenia bola vydaná vládna vyhláška č. 107/1964 Zb., ktorá upravuje, ktoré zamestnania sa zaraďujú do I. a II. pracovnej kategórie. Pritom podľa ustanovenia § 5 tejto vyhlášky vydajú ústredné orgány (po dohode so Štátnym úradom sociálneho zabezpečenia), v odboroch pôsobnosti ktorých sa vykonávajú práce uvedené v pripojenom zozname a zamestnania uvedené v ustanovení § 4 tejto vyhlášky, rezortné zoznamy zamestnaní, ktoré sa zaraďujú do I. alebo II. pracovnej kategórie; zmeny a doplnky týchto zoznamov možno vykonávať len po dohode so Štátnym úradom sociálneho zabezpečenia. Súd druhého stupňa vykonal dokazovanie ohľadne zaradenia zamestnania manžela navrhovateľky do príslušnej pracovnej kategórie dotazom na ministerstvo priemyslu Slovenskej socialistickej republiky. Z vyjadrenia tohto orgánu vyplýva, že výroba polyetylénu v n. p. S. patrí do III. pracovnej kategórie a žiadosť o jej zaradenie do II. pracovnej kategórie nebola doteraz vyriešená.

Pre posúdenie zaradenia zamestnania do I. alebo II. pracovnej kategórie je rozhodujúce, aby toto zamestnanie bolo zavedené v rezortnom zozname, ako to vyplýva z uvedených zákonných ustanovení. Dokazovanie navrhované navrhovateľkou by preto nemohlo ovplyvniť výsledok konania. Iné podmienky pre vyplácanie vdovského dôchodku navrhovateľka tiež nesplňuje.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 O. s. p.